

Hannu Kumpula

KESÄLEIRI 2007 NUORTTILLA

Seuran perinteinen kesäleiri pidettiin legendaarisella Nuortilla 10.8. – 12.8.2007. Kevään kahvitilaisuudessa leirin keskuspaikaksi sovittiin Kärekeojan kämpppä pihapiireineen. Paikan valinnasta johtuen majoittuminen suunniteltiin itse kämpppään tai teltaan kukin halujensa ja mieltymyksiensä mukaan.

Matkaa Rovaniemeltä Savukosken kautta Tulppioon tulee 260 km, josta jatkoimme vielä metsäautotietä noin 10 km Haukinivan parkkipaikalle. Seuraavaksi oli reppu pantava pykälään ja käveltävä viimeinen kilometri parkkipaikalta lähtevää Nuortin retkeilyreittiä seuraten. Kärekeojan kämpälle päästäksemme jouduimme kahlaamaan joen yli. Kahlaaminen onnistui helposti varta vasten joen yli pingoitettun kahluuvaijerin avulla.

Leirille osallistui tällä kertaa kuusi seuramme jäsentä: Ulla-Maija Hakkarainen, Timo Salminen, Ville Silmu, Marko Ylinenpää sekä Seija ja Hannu Kumpula. Timo ja Ulla-Maija ottivat varaslähdön ollen Nuortille jo torstaina meidän muiden saapuessa paikalle perjantaina, viimeisimmät ilta yhdeksän jälkeen. Timo oli Nuortilla kalassa ensi kertaa, muille joki oli aikaisemmilta käynneiltä enemmän tai vähemmän tuttu.

Perjantai-ilta ja lauantain pikkutunnit kuuluivat hyväntuulisesti tarinoiden, makkaraa paistaen ja virvokkeita nauttien. Kenelläkään ei illan hämärissä ja yön pimeydessä löytynyt niin paljon intoa ja urheiluhenkeä että olisi tosissaan lähtenyt narraamaan Nuortin pilkkukylkiä. Ville ainoana piipahtoi leiripaikkamme kohdalla joessa perhoa liottamassa.

Seuraavana päivänä eli lauantaina kisailtiin perinteisesti seuran mestaruudesta. Voittopokaali matkasi tällä kertaa Markon takan reunalle. Myös suurimman kalan palkinnolla oli sama osoite 42 cm harrin turvin. Toiseksi kisassa tuli Hannu ja kolmannelle sijalle Timo. Marko tartutti voittoon oikeuttavat harrinsa Liemussuvannon alaosasta. Paikka tunnetaan yhtenä parhaista saamapaikoista.

Kisan aikana yksi ja toinen piteli mukavan kokoisia kaloja tapsinsa jatkeena. Onni ja taito eivät vain riittäneet niiden ylössaamiseen. Toisella oikeksi koukku, toisella napsahti peruke poikki, toisella kala irtosi muuten vaan. Mikähän siinä oikein on, kun aina ne suurimmat pääsevät karkuun?

Päivän päätimme kuten edellisinkin sillä erotuksella, että makkara korvattiin harrilla ja taimenella.

Sunnuntaina keräsimme kimpsumme ja kampsomme ja patikoimme Haukinivan parkkipaikalla oleville autoillemme. Ennen kotiinlähtöä pidimme parkissa asiaankuuluvan palkintojenjaon ojentaen uudelle mestarillemme Markolle voiton ulkoiset tunnukset eli pokaalit. Pokaalit ovat tietävästi päässeet kunniapaikalle kotiväen ja vieraiden ihasteltaviksi.